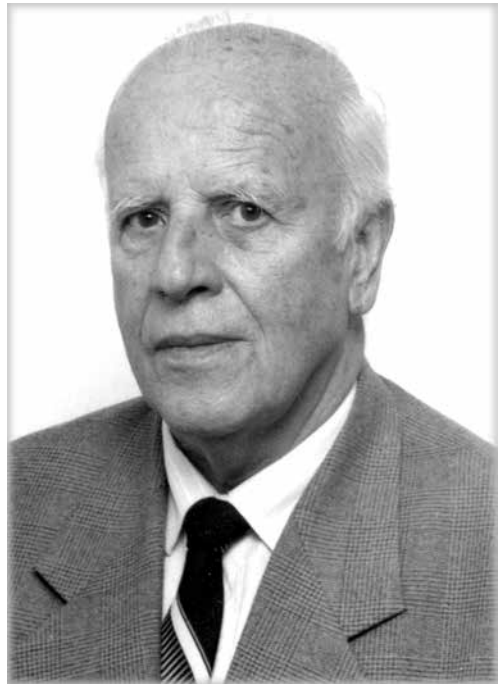

Prof. dr inż. WIKTOR WASILUK (1924 – 2013)

Prof. Wiktor Wasiluk urodził się 24 sierpnia 1924 roku w Mikaszewiczach, w woj. Poleskim. Po ukończeniu szkoły powszechnej w 1936 r. wstąpił do Gimnazjum Państwowego w Lunińcu. W październiku 1939 r. radzieckie władze oświatowe przemianowały to gimnazjum na 10-cio letnią, pełną szkołę średnią, do której uczęszczał przez następne dwa lata, do czerwca 1941 roku, tj. do wybuchu wojny niemiecko-radzieckiej. W czasie okupacji pracował w tartaku w Mikaszewiczach; początkowo jako robotnik, a później jako pomocnik biurowy. W 1944 roku został wywieziony na przymusowe roboty do byłej Rzeszy Niemieckiej, gdzie pracował fizycznie najpierw przy ładowaniu wagonów w tartaku k. Bydgoszczy, a następnie do zakończenia działań wojennych w Fabryce Maszyn i Stoczni Rzecznej w Solcu Kujawskim jako tokarz. Po oswobodzeniu w styczniu 1945 roku rozpoczął pracę w Zarządzie Miejskim w Solcu Kujawskim, a następnie w Warsztatach Kolejowych I Klasy w Bydgoszczy. We wrześniu 1945 roku zapisał się na kurs wstępny Politechniki Gdańskiej, po ukończeniu którego został przyjęty na I rok studiów Wydziału Budowy Okrętów PG. W kwietniu 1954 roku otrzymał dyplom ukończenia studiów, uzyskując stopień magistra inżyniera. To był początek długiej i owocnej pracy na Wydziale Budowy Maszyn PG w charakterze nauczyciela akademickiego, którą kontynuował aż do przejścia na emeryturę w roku 1994. W tym okresie przeszedł wszystkie szczeble kariery naukowej: od asystenta do profesora, z czteroletnią przerwą w latach 1962 - 1965 na pracę w Ośrodku Badawczym Przemysłu Okrętowego w Gdańsku.

Główne kierunki działalności naukowej Profesora koncentrowały się początkowo wokół bilansów energetycznych i modernizacji różnego typu urządzeń ciepłych. W tym okresie potrzeby lokalnej gospodarki wymusiły ukierunkowanie działalności na przemysł okrętowy. Zaowocowało to udziałem w 9-ciu próbnym rejsach zdawczo-odbiorczych statków zbudowanych w stoczniach Trójmiasta, w trakcie których prowadzono kompleksowe badania i regulację ich urządzeń i instalacji energetycznych.

Do momentu przejścia na emeryturę, profesor wypromował 5 doktorów, 137 magistrów inżynierów i 26 inżynierów. Rozwinął również wszechstronną współpracę z przemysłem i zaprogramował szeroką działalność naukową, której wyniki wykorzystywano w unowocześnianiu urządzeń i systemów klimatyzacji okrętowej, a także wentylacji przemysłowej. Jego ogromną zasługą było utworzenie w roku 1969 na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Gdańskiej, nowej specjalności dyplomowej „Urządzenia i Systemy Klimatyzacyjne i Wentylacyjne”. To zespół pod Jego kierownictwem oraz liczne grono wypromowanych przez niego absolwentów wywarło ogromny wpływ na modernizację i kierunek rozwoju licznych firm tej branży na Wybrzeżu. Był autorem i współautorem licznych wdrożeń, patentów, publikacji naukowych, skryptów i książek, a rezultaty Jego działalności naukowej prezentowane były na licznych konferencjach krajowych i zagranicznych. Był doskonałym organizatorem. Przez wiele lat pełnił funkcje Prodziekana, a następnie Dziekana Wydziału Budowy Maszyn PG, przez wiele lat był kierownikiem Zakładu Pomiarów Ciepłych. Był wieloletnim, aktywnym członkiem Sekcji Ogrzewnictwa i Wentylacji Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, rzeczoznawcą PZITS NOT oraz zaprzysiężonym biegłym sądowym. Zasiadał w radach naukowych Instytutów i J.B.R-ów.

Był współorganizatorem i członkiem komitetów organizacyjnych wielu konferencji naukowych oraz kolegiów redakcyjnych wiodących czasopism branżowych. Przez wiele lat był konsultantem naukowym „Techniki Chłodniczej i Klimatyzacyjnej”. Wszystko to ugruntowało Jego pozycję ogólnopolskiego autorytetu w dziedzinie wentylacji i klimatyzacji.

Za dokonania naukowe i dydaktyczne Profesor został wielokrotnie wyróżniony nagrodami Ministra oraz Rektora Politechniki Gdańskiej. Za całokształt działalności został odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalami „Zasłużony dla Ziemi Gdańskiej” i „Zasłużony dla Miasta Gdańska” oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. W osobie zmarłego Politechnika Gdańska straciła cenionego i twórczego Profesora, Naukowca i Nauczyciela akademickiego.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI !